

Posudek oponenta

na diplomovou práci **Ondřeje Procházky**, předloženou k obhajobě na katedře
správního práva Fakulty právnické ZČU,

na téma

"Kompetenční spory podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů"

Předložená diplomová práce je předložena opakovaně poté, co byla vrácena kandidátovi k přepracování. Tento krok práci velmi pomohl a nyní předložený text je kvalitním zpracováním zvoleného tématu, vybočujícím směrem k nadprůměru z obvyklého standardu diplomových prací. Je systematickým a přehledným rozbohem institutu kompetenčních sporů v oblasti veřejné správy a souvisejících oblastech soudnictví a ukazuje schopnosti kandidáta pracovat s prameny českého práva a relevantní českou literaturou a dávat vše do potřebných souvislostí. Kandidát se solidně orientuje ve zvolené problematice a její rozbor předkládá v podobě srozumitelné a odborně kvalifikované.

Struktura práce odpovídá tématu. V úvodu se kandidát věnuje základnímu teoretickému i pozitivněprávnímu vymezení pojmu kompetenčních sporů. Pokračuje důkladným rozbohem forem činnosti veřejné správy a způsoby soudní ochrany před nimi poskytovanými správním soudnictvím či soudním řízením ve věcech soukromých subjektivních práv podle části páté OSŘ. Dále se věnuje kompetencím samotného zvláštního senátu podle zákona č. 131/2002 Sb., tedy tomu, co tento senát řeší, a co naopak neřeší. Pokračuje kapitolou věnovanou procesním otázkám činnosti zvláštního senátu, tedy řízení před ním. Závěrečná, avšak z hlediska podílu na celkovém rozsahu práce velmi podstatná část textu je věnována podrobnějšímu rozboru některých charakteristických judikátů zvláštního senátu (např. ve věcech telekomunikačních poplatků, vyvlastnění, činnosti autorizovaného inspektora, „doprovodných“ kompetencí zvláštního senátu, resp. jejich neexistence aj.).

Kandidát, jakkoli jeho práce má v první řadě charakter systematické deskripce zvolené problematiky, v úvodu přijatelně formuluje výzkumné otázky, na které ve vlastním textu práce detailně a v závěru práce shrnujícím způsobem odpovídá.

K jednotlivým úvahám uvedeným v práci lze poznamenat, že kandidát se příliš nepouští do kritického hodnocení judikaturních výstupů zvláštního senátu, spíše je zaznamenává a v práci systematicky a vcelku korektně prezentuje zhuštěnou formou jejich závěry.

Kandidát vycházel ze standardního okruhu českých odborných knih a článků k danému tématu, zejména

z komentářů, monografií, článků v časopisech a na relevantních internetových stránkách. Rovněž se vcelku důkladně seznámil s relevantní judikaturou, a to nejen samotného zvláštního senátu, ale i Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu.

Práce je napsána kultivovaným jazykem a s únosným množstvím překlepů či chyb v psaní. Kandidát korektně pracuje s prameny a uvádí zdroje převzatých myšlenek. Součástí práce je systematicky zpracovaný přehled zdrojů, z nichž kandidát čerpal, a podrobný a přehledný obsah práce. Po formální stránce lze práci hodnotit jako kvalitně zpracovanou.

Předloženou diplomovou práci považuji za nadprůměrně odvedené dílo a doporučuji ji k obhajobě s tím, že předběžně navrhuji hodnocení „výborně“, samozřejmě pouze při dobrém průběhu obhajoby, na níž by kandidát měl osvědčit svoji celkovou bezprostřední orientaci ve zpracované materii.

V rámci obhajoby necht' se zaměřit na následující problém související s judikátem zvláštního senátu čj. Konf 28/2012-15 ze dne 16. 08. 2012. V něm zvláštní senát popřel svoji pravomoc vydat předběžné opatření ve věci, u níž posuzuje, kdo má pravomoc v ní rozhodovat. Uvedl, že on sám má pravomoc toliko k posouzení, kdo má pravomoc ve věci jednat a rozhodnout, ne však pravomoc dočasně upravovat poměry účastníků předběžným opatřením. Je zřejmé, že vedou-li dva orgány (zde správní soud první instance na straně jedné a Ministerstvo pro místní rozvoj na straně druhé) kompetenční spor, o němž rozhoduje zvláštní senát, trvá samotné takovéto rozhodnutí kompetenčního sporu zpravidla několik měsíců. Po tuto dobu může nastat potřeba zatímní úpravy poměrů účastníků, typicky třeba v situaci, kdy by – jako tomu bylo v projednávaném případě – některý z účastníků mohl jednat na základě správního aktu, jehož vydání je v souvislosti s případem řešeným zvláštním senátem zpochybněno, přičemž naplnění uvedeného správního aktu by mohlo mít závažné nevratné důsledky. Je zjevné, že i po dobu řízení před zvláštním senátem musí být možnost „zmrazit“ něco takového předběžným opatřením nebo nějakým jiným obdobným dočasným institutem. Jak by kandidát danou situaci řešil? Kdo by měl mít „zmrazovací“ pravomoc? Zvláštní senát, jenž ji svým rozhodnutím popřel? Některá ze stran kompetenčního sporu? Někjaký jiný, „třetí“, orgán? A který by to potom byl?

V Praze dne 10. ledna 2015

JUDr. PhDr. Karel Šimka, LL.M., Ph.D.
odborný asistent na KSP FPR ZČU

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta právnická
Katedra správního práva